
Další, prosím. Studenti farmacie soutěžili v lékárenské komunikaci

Další, prosím. Studenti farmacie soutěžili v lékárenské komunikaci

Pro studenty farmacie a budoucí lékárníky patří mezi důležité dovednosti, které by si měli během studia osvojit, i komunikace s lidmi, tedy se svými zákazníky. A protože to není věc tak docela snadná, pořádají se v ní dokonce i soutěže. Jedna taková se konala v polovině března na královéhradecké [Farmaceutické fakultě UK](#). Jaké to je, postavit se poprvé před člověka přicházejícího do lékárny s prosbou o radu a o pomoc v jeho zdravotních potížích, píše student 4. ročníku oboru farmacie Jan Tomiška, letošní vítěz.

Soutěž v lékárenské komunikaci, kterou organizuje Spolek českých studentů farmacie při Farmaceutické fakultě UK v Hradci Králové, je pojata jako dvoustupňový trénink pro studenty v oblasti velmi důležité pro náš zdravotnický přínos ve veřejných lékárnách, tedy umění efektivně zjistit potřeby pacientů, rozhodnout, jak pokračovat, a získat si je pro správný typ léčby nebo opatření, a tím i do budoucna pro svou lékárnu.

První část programu tvořil zhruba šestihodinový workshop pod vedením odbornice na komunikaci ve zdravotnictví dr. Marty Ciprové. Konal se v pátek 13. března v Botanické zahradě léčivých rostlin Farmaceutické fakulty UK. Na akci se sešla velmi sympatická a motivovaná skupinka 15 studentů, spolupráce s lektorkou tak probíhala vesměs velmi aktivně. Doktorka Ciprová dokázala vhodně využít přítomnosti hojného počtu studentů 5. ročníku, kteří mají (alespoň částečně) po praxi. To beru já osobně jako největší přidanou hodnotu celého programu, protože se s námi podělili o čerstvé zkušenosti z lékáren a nastínili nám skutečné situace, se kterými se museli vyrovnávat. Díky tomu bylo rozhodně o čem diskutovat, často v humorném duchu. Rád bych proto ještě zpětně poděkoval všem páťákům. Ty z nás, kteří máme ještě před šestiměsíční praxí, některé historky pěkně naladily, jiné naopak spíše vystrašily. Na konci odpoledního bloku probíhal postupový test ze znalostí nabytých během dne. Deset nejúspěšnějších řešitelů postoupilo do druhého kola soutěže, která se konala už přímo v lékárně.

Ve čtvrteční podvečer následující týden pak přišlo velké finále konané v lékárně v areálu Fakultní nemocnice Hradec Králové, konečně tedy dispenzace (*výdej léků a předání informací zákazníkovi o jejich užívání, dávkování apod., pozn. red.*) hezky naostro.

Pravidla byla jasně dána dopředu. Měli jsme týden na nastudování samoléčby u čtyř frekventovaných potíží, se kterými pacienti přicházejí do lékárny. Zákazníky letos tvořila sympatická trojice herců z Divadla Drak.

Těsně před začátkem David Suchánek, student farmacie a hlavní organizátor, vylosoval kazuistiku, podle které se dále hrálo – byla to dysmenorea (*bolesti spojené s menstruací, pozn. red.*) kombinovaná s bolestí hlavy (mužští herci popisovali potíže partnerky).

My soutěžící jsme se sešli nahoře v jídelně lékárny a hezky upravení v pláštích scházeli jeden po druhém o patro níže za táru (*výdejní pult v lékárnách, pozn. red.*) dispenzačního boxu, kam přicházeli pacienti. Takže až do poslední chvíle jsme nevěděli, s jakým problémem se setkáme. Ještě těsně před soutěží jsme se mohli krátce seznámit s nabídkou volně prodejných přípravků, které jsme měli k dispozici, a nakonec zbývalo už jen vylosovat startovací čísla.

Jak soutěžících přede mnou ubývalo, začaly se ozývat nepříjemné nervózní pocity v břiše i krku. Nebyl jsem v tom sám, a tak jsme čas trávili povídáním o vtipných příhodách z lékáren, fabulovali jsme o nervozitě těch dole, o tématu, o kvalifikované a náročné porotě, bavili jsme se s momentálně nevytíženými herci a na některé soutěžící chodily jednou etanolové, jindy nikotinové choutky, takže jsme to vše zapíjeli džusem. Trvalo to věčnost, ale konečně jsem se také objevil za tárou, poprvé v životě před pacientem, tři metry vedle táry byla usazena tříčlenná porota, složená ze zástupců Farmaceutické fakulty UK, České lékárnické komory a společnosti Zentiva/Sanofi, a hned za nimi kamera. Naposledy jsem se stihl orosit trémou i vzrušením a vešla pacientka... Bylo to skoro nekonečné, hlavou mi probíhalo, na co všechno nesmím zapomenout, současně jsem si uvědomoval, že se hodnotí především komunikace, ale přesto, jsem už ve čtvrtáku, tak hlavně neudělat ostudu, bude to na kameře, hlavně neublížit pacientce, kéž by mi tak naskočil mozek. Potom už jsem na tohle všechno přestal myslet a najednou jsme skončili u jednoho z analgetik a několika režimových doporučení, pozdravil jsem pacientku a bylo to.

Porota byla až neskutečně milá, nejdříve se mě zeptali na pocity a potom chválili a dávali rady do budoucna. Nechápal jsem, jak si toho stíhali tolik poznamenat.

Po soutěži vše završila slavnostní večeře na Velkém náměstí, s přípitkem a vyhlášením výsledků. První tři si rozdělili mimo diplomů ještě hodnotné věcné ceny a dlouho do večera jsme se příjemně bavili. Letošní ročník se parádně povedl, upřímné poděkování patří organizátorům, porotě i ostatním soutěžícím.

Závěrem ještě povzbuzení pro všechny, kteří jste se při čtení dostali až sem. Takovéto akci říkám škola hrou v té nejčistší podstatě. Získáte mnoho zážitků, zkušeností, sebevědomí do své budoucí kariéry, rad od odborníků a v neposlední řadě se dobře pobavíte. Ať už to je vaše první, anebo poslední možnost si něco takového vyzkoušet, těžit z toho můžete po celý život.